

ligesaa godt vække Befolkningens Misnøje. Jeg kan altsaa ikke se rettere end, at baade Regjeringen, Repræsentationen og Befolkningen har særlig Interesse i, at Kredsens Antal bliver fastslaaet ved Lov, saa jeg begriber ikke, hvorfor man skulde gribe ind i den Ordning, som vi have haft siden 1862, saameget mere som vi i 1864 bleve staaende derved, og jeg tror ikke, der har været reist en eneste Anke eller Indsigelse mod den Ordning, som da indførtes. Jeg er vis paa, at den nuværende Minister deler min Opfattelse af, at Kredse ikke skulle være altsfor smaa, og at han derfor ikke vil gjøre nogen videre Forandring i det nu Bestaaende, men det borger jo ikke for, at der ikke kan komme en anden Indenrigsminister, som har en herfra forskjellig Opfattelse af Hestetillæget her i Danmark. For ikke lang Tid tilbage havde vi en forøvrigt i andre Retninger dygtig Indenrigsminister, hvis Opfattelse af Hestetillæget jeg ikke billigede. — jeg vil ikke nævne Navnet, jeg tror, de fleste vide, hvem jeg sigter til. En saadan Minister kunde vi igjen faae, og han kunde da enten gennem Kommissionen eller gennem Formanden udøve en ikke ringe Indflydelse paa, hvilke Heste der skulde have Præmie. Som Følge deraf har jeg stillet Forslag om at blive ved den nu bestaaende Ordning. Jeg forlanger ikke noget Nyt; jeg er paa dette Punkt meget konservativ, uagtet jeg ellers er Fremstidsmand, men jeg er det ikke for Forandringernes Skyld, thi jeg bryder mig ikke de om Forandringer, der ikke ere til Fordel, og det kan jeg ikke se, den her foreslaaede Forandring er. Det andet Spørgsmaal, hvorom der ikke er stillet Vædringsforslag, men som dog blev omtalt af den ærede Ordfører, vedrører den Indflydelse, Landboforeningerne tidligere have haft paa Valget af Vedømmelseskomiteen for Hingste, idet den Landboforening, der indskød 200 Kr., kunde vælge et Medlem af Kommissionen, ligesom ogsaa flere Landboforeninger kunde træde sammen og ved at sammenskyde de 200 Kr. erhverve den samme Ret. Denne Ret er nu ganske vist ikke bleven brugt, saavidt jeg veed, i alt Fald ikke i nogen synderlig Grad, men jeg tror, det nærmest er paa Grund af, at det ikke har været fornødent. Smidertid kunde man jo faae en Regjering, der vilde tvinge Hestetillæget ind i en anden Retning, end Befolkningen ønskede, og da var det ikke uden Betydning, om Landboforeningerne havde en saadan Ret. Altsaa, jeg kan godt forstaa, at der, siden vi have stillet vore Vædringsforslag, er kommet Udtalelser fra de sjællandske Landboforeninger om, at man ønskede denne Ret opretholdt. Jeg skal stadfæste, hvad den ærede Ordfører udtalte, at der af Medlemmer i Udvalget var stillet Vædringsforslag i denne Retning om, at Landboforeningerne skulde beholde den Ret, som de hidtil have haft med Hensyn til Sammensætningen af

Vedømmelseskomiteen. Men paa Grund af, at det nødvendigt vilde berede Lovforslaget Banfelighed, har man taget Vædringsforslaget tilbage. Altsaa den Tanke, som var fremkommen gennem Pressen, og som er drøftet af Landboforeningerne, har Udvalget ogsaa drøftet, og jeg er vis paa, at mange i Udvalget ønske, at Landboforeningerne maa faae i alt Fald den Ret, som de tidligere have haft. Der foreligger, som sagt, ikke noget Vædringsforslag i den Retning, men, som jeg har sagt, jeg haaber, at man vil opretholde den Ret, som Lovgivningsmagten har haft paa Inddelingen af Distrikterne, og jeg vil meget anbefale, at dette Forslag bliver vedtaget. De Herrer ville se, at der ingen Fare er ved at vedtage Forslaget. Det bereder ikke Lovforslaget den mindste Banfelighed; thi dette skal dog over i det andet Thing alligevel, fordi der er vedtaget en utydelig Bestemmelse, som de Færreste ville kunne forstaa. Med disse Bemærkninger vil jeg tillade mig at anbefale Forslaget under Nr. 3 til § 2.

A. Pedersen: Paa egne og Medforslagsstilleres Begne vil jeg tillade mig med et Par Ord at anbefale Vædringsforslaget under Nr. 4 til § 5. Det omhandler, som de Herrer ville se, Begjærdtgjorelsesmaaden. Vi have stillet det Forslag, fordi vi ikke skjønne rettere, end at Beboerne have et billigt Krav paa at faae sine Bekjærdtgjorelser gennem de Blade, de læse, og vi have ogsaa troet, som det allerede er udtalt af den ærede Ordfører, at man derved muligvis vilde forebygge, at der kom Klager frem, saaledes som man undertiden ser det i Uviserne, over, at de ere skudte tilside med Hensyn til Bekjærdtgjorelser. Vi have antaget, at, naar der staar, at saadanne Bekjærdtgjorelser skulle ske gennem Landboforeningerne og Omegnens Blade, er det tydeligt nok, at det er Meningen, at ikke noget Blad, uanset hvilken Farve det har, skulde kunne blive skudt tilside. Det er ikke politiske Hensyn, som have ledet Forslagsstillerne dertil; det er, som jeg nys udtalte, Ønsket om at forebygge Anledning til Klager. Med disse Par Ord vil jeg tillade mig at anbefale Forslaget; Forslagsstillerne haabe, at den ærede Minister ikke vil modsætte sig dette lille Forslag, hvis Thinget vil stemme derfor. Den ærede Ordfører har allerede omtalt, at der har været Vædringsforslag fremme i Udvalget angaaende det Onkelige i, at Valget af Dommere ved Hingsteskuer gik over fra Amtsrådene, saaledes som her er foreslaaet, til Landboforeningerne. Sa, vi havde stillet et Par Vædringsforslag i saa Henseende, men da den ærede Minister bestemt erklærede, at han modsatte sig disse Forslag, saandt vi ikke at burde fastholde dem; thi vi kunde dog ikke tillægge dette Spørgsmaal en saa stor Betydning, at man derved vilde lægge Lovforslagets Gjennemførelse væsentlige Hindringer i veien, saa-